

מ"ת 11751/03/21 - עודה אל עביידאת (עציר) נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 11751-03-21 מדינת ישראל נ' אל עביידאת(עציר)
תיק חיצוני: 416502/2020

בפני	כבוד השופט ביאלין אלעזר
המבקש	עודה אל עביידאת (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אורי בן-נתן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל ע"י עו"ד אייל לידני מפמ"י

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר ב"כ המבקש לעיין בהחלטתי מיום 09.05.21 במסגרתה הוריתי על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

עתירתו של ב"כ המבקש היא להפנות את המבקש לקבלת תסקיר מעצר משלים שיבחן חלופת מעצר מרוחקת וחדשה. בבקשתו מעלה עוד ב"כ המבקש טענות ביחס לתשתית הראייתית שעניינה הפעלת לחץ על המבקש על ידי הסוכן המשטירתי. ב"כ המבקש טען עוד כי אין לתת משקל מכריע לעברו הפלילי של המבקש, שכן מדובר בעבר ישן משנת 2008. כן מפנה ב"כ המבקש לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות. בהקשר זה נטען כי המבקש הינו בעל משפחה שאחראי לפרנסתם של שבעת ילדיו ושל משפחתו המורחבת.

2. הבקשה הועברה לתגובת המשיבה. המשיבה התנגדה לבקשה לעיון חוזר תוך שהיא דוחה את טענות המבקש וב"כ בייחס לראיות. בקשר לראיות, טענה המשיבה כי ב"כ המבקש הקודם הסכים כבר לקיומן של ראיות לכאורה ולנוכח ההסכמה האמורה, ובהעדר כל שינוי במארג הראיות, הרי שאין מקום לדיון מחדש בשאלת הראיות. אשר לקיומה של חלופת מעצר חדשה, המבקשת טענה כי אין די בקיומה של חלופת מעצר חדשה כדי לבסס שינוי נסיבות המצדיק עיון מחדש בהחלטה קודמת. לטענתה, המבקש נעצר עד לתום ההליכים המשפטיים, לא רק בשל אי התאמתה של החלופה שהוצעה אלא בשל התנהלותו ונתוניו האחרים, שאף הם פורטו בתסקיר. על כן, לדעת המשיבה, בקשת המבקש אינה עומדת באמות המידה שנקבעו בסעיף 52 לחוק המעצרים.

3. לאחר שעיניתי בבקשת המבקש ובתגובת המשיבה, שמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, ושקלתי את טיעוניהם בכובד ראש, הגעתי לכלל מסקנה כי אין להיעתר לבקשת המבקש וזאת מהטעמים שיפורטו להלן.

4. ראשית, יצוין כי נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ארבעה אישומים של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין. מעובדות כתב האישום עולה כי באישום הראשון מכר לכאורה המבקש לסוכן 19.58 גרם קוקאין. באישום השני מכר לכאורה המבקש 19.15 גרם קוקאין. באישום השלישי מכר לכאורה המבקש 48.28

גרם קוקאין. באישום הרביעי מכר לכאורה המבקש 19.42 גרם קוקאין. נקודת המוצא לדיון בעניינים של נאשמים העומדים לדיון בעבירות של סחר בסמים, היא מעצר עד לתום ההליכים [ראו והשוו בש"פ 8640/20 סבאח אבו קרינאת נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו), ביום 23.12.2020; בש"פ 7283/16 אלמגור נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו) פסקה 11 והאסמכתאות שם (27.9.2016); בש"פ 6554/17 יצחק נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו) פסקה 8 והאסמכתאות שם (31.8.2017)]. החריג לכלל זה הוא כאשר מדובר בנאשמים צעירים, נעדרי עבר פלילי שאינם נטועים עמוק בעולם הסמים. המקרה שלפניי אינו נופל לחריגים אלה. המבקש יליד שנת 1979, ולחובתו שלוש הרשעות קודמות. כולן, בעבירות סמים ועבירות נלוות. יצוין כי המבקש נדון לעונשי מאסר בפועל ואף לתקופות ממושכות וחזר לכאורה לבצע את עבירות מושא כתב אישום זה. אמנם הרשעתו האחרונה של המבקש היא משנת 2009 בגין עבירות בשנת 2008, אלא שאין בחלוף זמן זה כדי להועיל למבקש לנוכח היקף האישומים המיוחסים לו כעת, כמויות הסמים וסוג הסם שבמכירתו המואשם המבקש לכאורה. הנתונים שפורטו בכתב האישום מלמדים על זמינות ונגישות המבקש לסמים בכמויות גדולות. כך שלא ניתן לומר על מבקש זה כי הוא נעדר עבר פלילי והוא אינו נטוע בעולם הסמים. ההיפך.

5. שנית, תסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו של המבקש ביום 04.05.21 היה שלילי במובהק. מעיון בתסקיר עולה כי על אף הענישה המוחשית שהוטלו על המבקש ועונשי מאסר ממושכים שריצה, לא היוו האחרונים גורם מרתיע עבורו. יתרה מכך, שירות המבחן הדגיש כי המבקש מודע להשלכות התנהלותו הפלילית בתחום הסמים ולמחירים האישיים והסביבתיים הקשורים בהתנהלותו השולית. חשש נוסף שהועלה בתסקיר הוא כי מתוך תחושה של דאגה ואילוץ, המבקש עלול לפעול בחוסר שיקול דעת ולהתנהל באופן שולי כפתרון מהיר להשגת צרכיו. מתוך תחושת הלגיטימציה של המבקש למעשיו, הוא מטשטש ומצמצם מעורבותו בתחום הסמים וניכר כי הוא מתייחס לעברו הפלילי כאירוע הקיים בעבר, ללא בחינה והעמקה באשר לבחירותיו ואף מציג עצמו כאדם נורמטיבי וחיובי. ברי, כי שירות המבחן גיבש את המלצתו השלילית על בסיס מאפייניו, התנהלותו ושלילת נזקקותו של המבקש וזאת בנוסף לבחינת סוגיית החלופה, שכאמור נמצאה לא הולמת את רמת הסיכון. על כן, אין בעצם קיומה של חלופה חדשה שלא נבחנה כדי לשנות את יתר המאפיינים שצוינו בתסקיר.

6. שלישית, אין זה סוד כי שירות המבחן עמוס לעיפה בימים אלה ומתבקשות דחיות להגשת תסקירים בעניינים של נאשמים צעירים, נעדרי עבר פלילי, כך שסברתי כי במקרה זה, אין הצדקה לקבל תסקיר משלים וכי המקרה איננו נופל לגדר אותם מקרים המצדיקים קבלת תסקיר משלים (בש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל, פסקה 9 [פורסם בנבו] [ניתן ביום 11.01.15]).

7. רביעית, יצוין כי ההחלטה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים ניתנה ביום 09.05.21 כך שאין חלופה זמן משמעותי מאז מעצרו וברור לכל כי שינוי בייצוג או בקיומה של חלופת מעצר כדי להביא, מניה וביה, לקבלת תסקיר משלים [ראו והשוו: בש"פ 10212/17 פלוני נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו ביום 22.1.2018) פסקה 7].

8. לבסוף מצאתי להעיר, כי לנוכח ההסכמה לקיומן של ראיות לכאורה שניתנה על ידי המבקש, ובשים לב לכך שלא נשמעה כל טענה לשינוי במארג הראיות, לא מצאתי להידרש לטענת המבקש באשר להפעלת לחץ על ידי הסוכן, טענה שממילא, ככלל, נבחנת במסגרת ההליך העיקרי.

9. נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר, כך שהחלטה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים מיום 09.5.21 תישאר על כנה.

10. המזכירות תשלח החלטה לצדדים.

11. שב"ס ימסור ההחלטה למבקש ואף יאפשר לו שיחת טלפון לב"כ עו"ד אורי בן נתן.

ניתנה היום, כ"ד תמוז תשפ"א, 04 יולי 2021, בהעדר הצדדים.